

Postzegels

Wat moet een vegetarische republiek in op het postkantoor?

Ik heb postzegels nodig. Meestal koop ik er vijftig. Wachtend in de rij komen allerlei gedachten in mij op.

Sinds de privatisering van de PTT is het postbedrijf geen staatsbedrijf meer. Dit heeft vast andere gevolgen waar de consument zich niet zo bewust van is. Zo'n private postonderneming moet, denk ik, van elke verkochte postzegel met Hare Majesteits beeltenis 43 cent portretrecht afdragen aan het Koninklijk Huis. Het spekken van de monarch lijkt me niet erg nodig.

Als ik aan de beurt ben zijn het deze overwegingen die mij doen besluiten om vijftig postzegels te bestellen, het liefst zonder koningin. De beambte achter het loket fronst haar wenkbrauwen. "Heeft u bezwaar tegen rookworst?" Wat heeft dit nou met postzegels te maken? flitst het door me heen. Zijn in het kader van de anti-terrorisewetgeving ook postbeambten verplicht informatie over hun klandizie in te winnen? Ze toont mij een velletje.

Alles wordt duidelijk. Er staan vijftig rookworsten op. Nooit zou ik vijftig rookworsten kopen, maar een afbeelding lijkt mij zo erg nog niet. Als de brief in de bus glijdt, meen ik even de geur van rookworst te ontwaren.

Groningen, J.R. Zijp

DVHN 26NOV07